

Millioner Kr., men at der ogsaa gik mange Menneskeliv tabt. Det var jo en saa stor Ulykke, at det tog lange Tider, inden man i Virkeligheden dannede forvandt den. Naar en saadan Ulykke indtræffer, viser det sig, at det danske Samfund er uhyre offervilligt; det viste sig ved denne Lejlighed, ikke alene fra privat Side, men man satte sig ogsaa her i Bevægelse, og Aaret efter, i 1873, var der et Lovforslag fremme her paa Rigsdagens Bord, som tilsigtede at forebygge, at en saadan Katastrofe kunde indtræffe i Fremtiden.

Det er noget lignende, her er Tale om, nemlig om Anlæg og Bygning af et Havdige med tilhørende Sluser ved Ribe. Ganske vist have vi heldigvis ikke i den sidste Tid været udsatte for saa ødelæggende Stormfloder som nede paa Lolland-Falster i 1872, men i den historiske Tid berettes der dog om mangfoldige Floder, som i Virkeligheden, naar vi gaa noget tilbage i Tiden, have været af en mere ødelæggende Karakter end den i 1872 paa Lolland-Falster.

Det at inddige Jord — naar ellers Udgifterne dertil staa i et rimeligt Forhold til den Vinding, der kan opnaas — forekommer mig ikke alene at være af speciel lokal Interesse for den paagældende Egn, hvor Diget skal bygges, men i Virkeligheden at være en Nationalopgave. Det at sætte Beboerne i Stand til paa bedst mulig Maade at dyrke Jorden, saa at den kommer under Kultur, forekommer mig at være en national Opgave, og jeg drister mig til at drage en Sammenligning mellem dette, og hvad man udretter f. Eks. for, at Fiskerne kunne gaa frem i vort Land. Om kort Tid vil der jo være Tale om at bevilge alene til en eneste Fiskerihavn ca. 3 Mill. Kr., og det er selvfølgelig for, at Fiskerne ved Esbjerg, hvorom der er Tale, kunne blive bedre stillede og udnytte deres Erhverv bedre end hidtil. Her er det nu Landbrug, der er Tale om, men det forekommer mig, at enten det er Landbrug eller Fiskeri, det kommer an paa, gælder det saa vidt muligt at bidrage til, at de paagældende kunne udnytte det Erhverv, hvortil de ere knyttede, saa godt som muligt. Det kunne de ikke under de nuværende Forhold, det bliver ved at gaa, i alt Fald fra en stor Del af disse Jorder, i den gamle Slendrian,

i den gamle Skure fra Aarhundreder tilbage. Det er umuligt at dyrke Jorden under disse Forhold, fordi det er saa usikkert, fordi Afgrøderne, hvormed man skal betale Udgifterne ved Jordens Dyrkning, saa uhyre let kunne rives bort af Stormfloderne.

Naar jeg saa stærkt fremdrog Sagen i sidste Samling, var det selvfølgelig ikke for min private Fornøjelse, men fordi der netop i den sidste Tid har rejst sig en stærk Stemning paa Egnen for endelig at gøre en Kraftanstrengelse for at fremme dette Foretagende. Sagen er uhyre gammel; den har for adskillige Aar siden kunnet holde 100 Aars Jubilæum. Det er naturligvis gaaet med den som med alle andre store Sager, at absolut Enighed om, hvorledes man bedst skulde fremme Sagen, har ikke kunnet opnaas. Man har haft forskellige Meninger derom, og det har man ogsaa endnu. Nu er man imidlertid kommen saa vidt, at et stort Flertal af Beboerne med et stort Flertal af Tdr. Land er enig om en bestemt Fremgangsmaade, nemlig den, der ligger til Grund for dette Lovforslag. Det er gaaet med denne Sag saaledes, at naar der indtræffer store Stormfloder, og man har haft Ulykkerne for Øje, er der naturligvis hurtigt opstaaet Begejstring for at gøre alt muligt for at faa bygget Diger; men vi kende jo selv af Erfaring den menneskelige Natur og vide, at naar der er gaaet en Del Aar, hvori Ulykkerne ikke have været saa store, er man sløjet noget af igen og har slaaet sig til Ro med, at det i Fremtiden muligvis ikke vilde blive saa slemt som tidligere. Man er dog stedse foruroiliget, og det vil man blive ved med at være, indtil den Dag, da Diget derude er bygget.

Det, Sagen stadig er strandet paa, er naturligvis Omkostningerne. Det er jo — hvad man ogsaa tydeligt kan se af Lovforslaget — forbundet med ret store Omkostninger at bygge dette Dige. Det er nemlig desværre ikke nok med selve Jorddiget til Beskyttelse af Jorden, men der maa ogsaa ret kostbare Sluseanlæg til, som i Virkeligheden tage uhyre store Summer. Vi ere nemlig saa uheldigt stillede, at der maa kostbare Sluser til ved to ret rige Vandløb, nemlig Kongeaaen og Ribe Kanal. Det er det, der har bidraget til, at Sagen har